Ч. 282. Середа 3 січня 1906 (21 грудня 1905). Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Запрошенє до передплати.

Настали так важні часи, що нинї не можна вже обійти ся образованому цікавому чоловікови без ґазети.

Пригадуємо длятого нашим Вп. Читателям і звертаємо ся до них з просьбою, щоби старали ся відновити передплату як найскорше так, щоби наклад можна зараз з початком нового року управильнити і не потреба висилки переривати. Рівночасно звертаємо ся і з просьбою до всїх наших читателїв, щоби старали ся приєднувати для нашої часописи нових передплатників, памятаючи на то, що тим зроблять немалу прислугу тїй части нашої суспільности, котрій потреба як найбільше просьвіти і науки.

„Народна Часопись“ буде й на дальше держати ся тої самої проґрами, що доси, буде попри всїлякі вісти політичні з краю, монархії і цїлого сьвіта подавати також як найобширнїйший і найвсестороннїйший материял до читаня, потрібний для загального образованя, а крім того буде старати ся поміщати також фахові відомости з господарства рільного і домашного. На добір що найкрасших повістий будемо, як і доси, класти як найбільшу вагу.

Передплату на „Народну Часопись“ приймають у Львові Аґенция дневників п. Соколовского, пасаж Гавсмана ч. 9, а на провінциї ц. к. Староства. Можна присилати також просто до нашої Адміністрациї, але тодї не жадати, щоби висилка ішла через ц. к. Староство. Хто там хоче відбирати, нехай там передплачує.

Передплата в Аґенциї дневників п. Соколовского, пасаж Гавсмана число 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цїлий рік .	4 К	80 сот.
на пів року . .	2 „	40 „
на чверть року	1 „	20 „
місячно	— „	40 „

Поодиноке число 2 сотики.

З почтовою пересилкою в Адміністрациї „Народ. Часописи“ ул. Чарнецкого ч. 12:

на цїлий рік .	10 К	80 сот.
на пів року . .	5 „	40 „
на чверть року	2 „	70 „
місячно	— „	90 „

Поодиноке число 6 сотиків.

Вісти полїтичні.

Жидівска курия.— До ситуациї на Угорщинї.— Події в Росиї.

В „Pest. Lloyd-ї“ появила ся сими днями замітна допись з Відня, в котрій обговорює ся справа т. зв. „жидівскої куриї“, а в котрій так каже ся: „Є люди, котрі суть того погляду, що ще не досить старої справи жидівскої, бо в найновійших часах видвигнено в парляментї нову справу жидівску. Пос. Штравхер, заступник міста Черновець, сказав, що жиди хотять, щоби їх уважано за національно-полїтичну окремішність і они жадають длятого власного заступництва в парляментї, відповідно до їх народного числа і їх економічної сили. Великі жидівскі круги народні не лиш в Галичинї і на Буковинї, але також і в західній Австриї ставлять то жаданє і хотять, щоби з тим фактом числено ся. В урядових кругах на то доси не звернено уваги; чекають очевидно, які погляди на сю справу виринуть серед самих жидів.

Зато виступив в сїй справі пос. др. Бик, репрезентант міста Бродів і Золочева, дуже остро против національної автономії і національної куриї виборчої для жидів. Він каже,

1)

Час і єго мірила.

(Написав К. Вербенко).

Який поступ! Від дня 1 січня 1906 має Львів середно-европейский час, значить ся, годинник на ратуши у Львові, котрий служить за головне мірило часу в столици краю і після котрого реґулюють ся не лиш всї инші годинники, але й вся робота та й цїле щоденне житє жителів міста, а котрий в деяких случаях був доси міродайним навіть для цїлого краю, не показує вже той час, не тоту 12 годину в полудне, яку показував через тілько лїт від тої пори, як єго уставили на ратушевій вежи, лиш тоту, яку показують годинники в місточку Ґмінд над річкою Лужницею в долїшній Австриї, в Найгавзї та Лїбенові в Чехії або й в Штарґардї на Поморю в Прусах. Щож стало ся? Президент міста Львова спинив час! Сповняючи ухвалу ради громадскої казав статути — але не сонцю, лиш ратушевому годинникови, казав застановити єго в ночи з 31 грудня на 1 січня с. р. о 12 год. на 36 мінут, а відтак знов пустити, і так маємо тепер час середно-европейский. Від тепер можуть Львовяни з рана о 36 мін. довше як доси спати, але зато будуть о стілько мінут пізнїйше обідати і вечеряти та й будуть мусїли о стілько мінут пізнїйше лягати спати.

Та нащо тота зміна? Чи з дотеперішною рахубою часу зле було, чи з новою буде лїпше? Вже піднимають ся голоси, котрі кажуть, що зле стало ся, бо новий спосіб численя часу, незгідний з сонічним часом, вийде на шкоду многим людем. Єсть в тім трохи й правди, бо рахуба довготи дня після нового часу пересуне ся тепер о більше як пів години на вечірний час, що в зимових коротких днях покаже велику ріжницю; будемо дочисляти до дня ще тоту пору, коли вже буде темно, а для докінченя роботи треба буде сьвітити сьвітло або о 36 мінут рано зачинати скорше роботу. Лїтом однакож не буде тої недогідности.

Впрочім нова рахуба не зробить великої ріжницї. Шкільна наука і бюрова робота по всїляких урядах, банках і т. п. інституциях відбуває ся по найбільшій части лиш перед полуднем, а найдальше до 2 або 3 години по полудни, отже чи для тих робіт н. пр. 8 год. рано зачиналась би в тій порі, що й доси, чи о 36 мінут пізнїйше, се на одно вийде; доси зачиналась тота робота скорше і скорше кінчила ся, тепер буде зачинати ся трохи пізнїйше та й пізнїйше буде кінчити ся. Через нову рахубу не буде також нїхто голодувати, бо скоро всї будуть ладити н. пр. обід на 12 год., то преці все одно, чи тота 12 година єсть 36 мінут скорше чи пізнїйше. Трохи некористно представляє ся освітлюванє, але також лиш в деяких случаях і лиш в зимові коротші днї, коли деяка робота через зміну часу перетягне ся в сумерк. Найбільша недогідність буде в тім, що деякі пополудневі роботи пересунуть ся в недогідну вечірну пору і задля того, щоби використати лиш сам білий день, треба буде держати ся тої самої пори як і доси, значить ся, іти за сонцем а не за годинником, а в слїд за тим і рахувати робочий час о якої пів години скорше, отже замість цїлими годинами треба буде рахувати єго від пів до пів години. Тота недогідність буде в перших початках може й досить значна, коли зважити, як то уперто держать ся люди навички і старих звичаїв. Під сим взглядом треба буде через якийсь час навикати до нової рахуби часу подібно як до нових гроший.

Але длячого у Львові, а як зачувати, заводять також в Станиславові, Стрию і Бродах той новий або середно-европейский час? З днем 1 жовтня 1891 р. заведено на всїх зелїзницях нашої монархії час середно-европейский. Після того часу відбуває ся тепер весь рух на зелїзницях, товаровий і особовий, і того часу мусять держати ся не лиш всї подорожні, але також і всї купцї, що висилають або відбирають свої товари. Але з зелїзницями вяжуть ся тїсно почта і телєґраф а через ті і всїлякі уряди та публичні інституциї а навіть і широкі маси суспільности. Хто надає н.пр. лист на почту, хоче щоби він відійшов в своїй порі, а почта мусить того допильнувати. Уряди почтові і телєґрафічні придержували ся до недавна звичайного, сонїчного часу, а щоби удержати точну звязь з зелїзницями, мусїли заєдно перечисляти той час на середно-европейский. Для вигоди і точности заведено недавно тому той час також у всїх урядах почтових і телєґрафічних а внаслїдок того була знов публика ще більше змушена перечисляти звичайний час на середно-европейский. Щоби уникнути тої подвійної рахуби, заведено тепер однакову а практика покаже, о скілько се добре і догідно.

що то жадане есть пустим кличем. Жидівского „народу“ нема, бо поняте народу вяже ся з посїданем землї і спільною мовою та полїтичною орґанїзациєю або бодай з окремими полїтичними стремлїнями — услівя, яких у Жидів, як звістно, нема. Жиди творять лиш релїґійне стоваришене а яко таке мають они після основних законів державних і законів о управильненю правних відносин під кождим взглядом як найповнїйшу автономію і державну поміч до примусового стяганя їх віроісповідних уплат. Якась виходяча поза се автономія не значить нїчого иньшого як лиш заведене нового ґето (в давних часах визначена для жидів окрема часть міста, поза котрою не вільно їм було осїдати в містї — Ред.) і тим дасть ся пояснити, що віденьскі християньскі суспільники та їх ґазети домагають ся для Жидів національної автономії і окремої куриї виборчої.

Крім виборів до тїл репрезентацийних могла би національна автономія жидів обнимати ще й шкільництво. Але чи було би пожадане основуване окремих жидівских шкіл середних та університетів для жидівскої молодежи і їх фахового образованя? Чи не мусїло би то довести до духового відокремленя, до виключеня з могучої струї новочасного житя духового і до закостенїлости? Та й яка мова була би тоді мовою викладовою?... Після ходу історичного розвитку повинні жиди під взглядом національним, полїтичним і суспільним прилучити ся до народів, серед котрих жиють і так як суть католицкі та протестантскі Нїмцї, Мадяри і Поляки, так само суть жидівскі Нїмцї, Мадяри і Поляки, котрі мають брати участь в спільній національній автономії, в судьбі і полїтичних та національних ідеалах з иновірцями.

Що до своїх партийних напрямів, то Жиди зовсїм не поступають солїдарно, лиш після ріжниць в своїх полїтичних і суспільних поглядах прилучають ся до других партий. Правда — каже др. Бик — що заведене загального і рівного права виборчого, головно же знесене куриї палат торговельних утруднить жидівским кандидатам осягнене мандату, підчас коли жидівскі посли повинні засїдати в австрийскім парляментї, доки рівноправність остаєсь лиш на папери і доки треба боронитись від антисемітизму. Але й при радикальній реформі виборчій будуть такі посли а чи їх буде більше або менше, то річ меншої ваги, а на всякий случай не такої ваги, щоби задля того виставляти ся на виключене зі всїх инших партий, бо іменно в полїтичній борбі таке прилучене до тих партий додає опори і сили.

Арґументи посла дра Бика — додає автор дописи від себе — суть ясні і переконуючі. Чи они длятого переконають приклонників национальної автономії Жидів, треба ще на то заждати, а після стану аґітациї можна о тім дуже сумнївати ся. Одно, що правда, здаєсь бути певним: мандат дра Бика в Бродах і Золочеві готов бути загрожений в наслїдок того, що він виступає против автономії Жидів та против „жидівскої куриї“.

В угорскій кризї все ще не видко якоїсь рішаючої зміни, а вчерашні новорічні принятя і бесїди виголошувані на них не принесли сподїваного вияснення. Новорічні принятя сим разом не були так величаві і не мали так великого значіня полїтичного як давними часами. Президент мінїстрів бар. Феєрварі не міг очевидно приймати у себе ніякої більшости. Явили ся нинї з ґратуляциями члени кабінету і немногі єго приклонники а президент мінїстрів в своїй промові до них заявив, що мусїв услухати завізваня Цїсаря, бо коалїция не хотїла з поміж себе утворити правительства і настала би була застоя в залагоджуваню найважнїйших справ державних. Барон Феєрварі висказав надію, що любов Цїсаря до угорского народу і вірність Мадярів для Монарха поможуть успішно залагодити справу. — Ґр. Андраші відповідаючи на ґратуляциї своїх прихильників, сказав, що мирне залагоджене кризи, котре було би гонорове для угорского народу, не зменшить зовсїм поваги Цїсаря. — Кошут знов доказував, що небавком цїла Угорщина знайде ся в таборі прихильників унїї персональної. На будуче можна ожидати лиш дальшого веденя борби, позаяк проби компромісу не довели до нїчого і не утворили зовсїм основ мира. — Із сего видко аж надто ясно, що сполучена мадярска опозиция і не думає о тім, щоби она зробила якусь уступку; противно, она домагаєсь уперто, щоби уступку зробила Корона, а Кошут навіть відгрожуєсь цїлковитим відорванем Угорщини від Австриї.

Революция в Москві так як би вже й закінчила ся, а коли ще може веде ся якась борба, то певно, що вже лиш слаба і потайна, бо остаточно войску все таки удало ся революціонерів побити і розігнати або навіть в значній части приарештувати. В недїлю арештовано 600 революціонїстів а віддїл революціонїстів, що замкнув ся був у фабрицї Прохорова, піддав ся вчера і видав оружиє. Власти завідомили жителїв части міста званого Пресная, що войско буде бомбардувати і порадили, де мають сховати ся женщини і дїти. Сю часть міста обсадив відтак полк семенівскої ґвардиї без острілюваня. В инших частях міста кулї гарматні наробили шкоди на міліони. Так коло самої рогачки Пресненьскої знищено 12 камениць, не вчисляючи в то деревляних домів, що розлїтали ся як тріски. Величезну каменицю Гірша, аптику Рубновского, пансіонат „Ялта“ розбили ґранати. Так само знищено акваріюм і богато сусїдних домів. Кілько людий згинуло за цїлий час революциї, годї знати, але кажуть, що богато тисячів, бо були днї, в котрих хоронено як підчас війни по 150 до 600 трупів на день в масових гробах.

Далеко грізнїйша есть революция Лотишів, бо ті виступили не лиш з повною сьвідомостию утвореня окремої независимої держави лотискої, але з'орґанїзували ся та узброїли ся до того наперед знаменито. Курляндию і полудневу Лївляндию треба тепер буде наново здобувати, бо після наспівших до Берлина вістий, революцийні комітети, лотиский і естоньский усунули зовсїм всї власти російскі і виконують самостійну власть державну. Буде мусїло прийти до справдешної битви, бо Лотиші з'орґанїзували ся знаменито і хотять боронити ся на спосіб Бурів. Число лотиских повстанців подають на 60.000, а всї узброєні новими карабінами репетиєровими. Ґен.-ґубернатор Сологуб видав відозву до народу, в котрій взиває всїх жителїв, щоби єму подавано назвища тих людий, що присвоїли собі власть, та жадає виданя оружия. Коли би того приказу не виконано, власти громадскі мають на основі воєнних приписів змушувати до того населене.

Новинки.

Львів, дня 2-го січня 1906

— **Зміни в скарбовій сторожи.** Ц. к. Мінїстерство скарбу поручило іменувати звичайними респіцієнтами всїх тих старших стражників, котрі мають 13 лїт служби в корпусї і ведуть ся

Але длячого заведено час середно-европейский на зелїзницях? Нове житє вимагає і нових условий. Давнїйше люди сидїли більше на місци, а коли хтось поїхав пять, десять або й двайцять миль далеко, то кілька мінут межи часом на єго годиннику а часом сонця не значило нїчого. Від коли же побудовано зелїзницї і настав великий рух перевозовий а час дороги на великих просторах значно скоротив ся, показало ся, що то таки просто не можливо держати ся того часу, який показує само сонце. Чим більші простори, тим і більша ріжниця в сонічнім часї, бо сонце в кождім місци показує инший час а рух на зелїзницях мусить бути дуже правильний і точний, мусить о скілько лиш можна, відбувати ся після одної рахуби часу не лиш длятого, щоби не було ніякого опізненя, але й щоби уникнути можливих нещасливих пригод. Длятого то зелїзницї вже від давна старали ся завести у себе однаковий час.

Ба, але як то зробити, коли що край, що місто, годинники показують инакший час? Не всюди сонце сходить відразу о тій самій порі, не всюди есть о одній і тій самій порі полудне. У Львові н. пр. есть якраз 12 год. в полудне, а в Пештї недостає ще 20 мінут до полудня, в Празї навіть аж 38 мінут. Коли в Пештї 12 година в полудне, то у Львові вже 20 мінут на першу а в Празї недостає ще до полудня 18 мінут. Як тут завести серед таких обставин однаковий час на всїх зелїзницях? Треба було так зробити, щоби годинники на всїх зелїзницях показували в тій самій порі однаковий час н. пр. 12 год. в полудне. Але який час, коли він не всюди однаковий? Постановлено длятого, що на всїх зелїзницях у всїх краях нашої монархії аж по ріку Литаву (у нас в Галичинї аж по Краків) має числити ся той час, який показує міский годинник в Празї, отже хто їхав з Кракова н. пр. до Відня, їхав вже після праґского часу; з всїх же краях за Литавою, отже на Угорщинї і у нас в Галичинї та на Буковинї аж по Сучаву мав числити ся той час, який показував міский годиник в Пештї, і то був пештеньский час. Оба тоті часи розсилано за помочию електрики аж на найдальші кінцї зелїзниць. Всї годинники на зелїзницях були сполучені з собою за помочею дротів телеґрафічних і кожда секунда, кожда мінута або година, яка вибила в Празї або Пештї, показувала ся зараз на всїх годинниках, уставлених на всїх стациях вздовж зелїзниць.

Так було в нашій монархії; але скоро хтось хотїв виїхати за границю, мусїв там зараз числити після знов иньшого часу. Яка з того виходила заплутанина, побачимо зараз на примірі. У нас, як вже сказано, числило ся час на зелїзницях після праґского і пештеньского годинника; на російских зелїзницях числено після петербурґского годинника (час петербурґский). На нїмецких зелїзницях був всїлякий час: берлиньский, монахівский і т. д. У Франциї був час париский і так майже в кождім краю мали зелїзницї иньший, свій окремий час. Придивім же ся, які тоді були зміни часу на зелїзницях: Хтось сїдав в Пештї до поїзду, котрий відходив рано о 8 год. 40 мін. до Бруку над Литавою а з відси до Відня. В розкладї їзди було сказано, що той поїзд приходить до Бруку о 12 год. 54 мін. Але той сам поїзд відходив зараз до Відня о 12 год. 41 мін. Як то, скорше відходив, як приїхав, та ще й о 13 мінут скорше, заким станув в Бруку? Ну, так, бо на Угорщинї числило ся після пештеньского а в Бруку вже після праґского часу. Або знов хтось їхав иньшим поїздом, котрий відходив о 8 год. рано, і мавшим приїхати до Мархеґ на 11 год. 59 мін.; але в розкладї їзди було сказано, що той же сам поїзд відійшов вже з Мархеґ о одну мінуту скорше, бо о 11 год. і 58 мін.

(Дальше буде).

бездоганно, хочби не мали нї цлового нї консумцийного іспиту, тілько іспит на репціцієнта. Рівночасно поручило Міністерство іменувати тих всїх стражників, котрі мають шість лїт служби, старшими стражниками під поданими услівями. Сими днями появить ся розпоряджене Міністерства, яке заведе важні зміни в личних відносинах корпусу скарбової сторожі.

— **Початок Нового року** припадав у ріжних народів в ріжних часах, переважно на день весняних та осінних зрівнань, або зимових і лїтних пересилень. Атеньский рік цивільний розпочинав ся підчас лїтного пересилення дня з почию. Нума Помпілій назначив початок року на весняне зрівнане. Перші християни зачинали рік в ріжних порах: в Сирії дня 1 жовтня, в Тирі 19 жовтня, в Геліополіс 23 вересня, в Арабії дня 22 марта; в цїлій майже Греції, в Римі і західних провінциях римскої держави перші християни застали вже юліяньский календар і початок року обходили в дни 1 січня. Юлїй Цесар реформуючи календар в цїли вирівнаня давних похибок в численю часу, назначив в 46 р. перед Христом 445 днів; слідуючий рік то є 47 перед Христом розпочав ся вже в дни 1 січня і має 365 днів. Однак не всюди принято на початок року сю дату. На основі візантийского або царгородского числения часу, що разом з обрядом грецкої церкви перейшло до Росиї, початок року припадає постійно на день 1 вересня. Найбільше звістною і у всїх християн уживаною є ера Діонізия, коли в Росиї придержувано ся ери византийскої та до 1700 р. кладено початок року на день 1-го вересня і аж Петро Великий перенїс єго на день 1 січня. У Франциї в 15-ім вінї обходжено новий рік дня 1 марта, а за панованя Каролїнгів дня 25 грудня. Числене від 1-го січня розпочало ся від 1653 р. Підчас француской революциї перенесено початок року на осінне порівнане дня з почию, дня 22 вересня, що тревало від 1792 до 1806 р., почім повернули до календаря нового стилю (Григорияньского). Початок в 1906 р. після старого стилю припадає о 13 днів пізнїйше, то є 14 січня; та ріжница зростає о три дни що 400 лїт. В 16-ім столїтю виносила 10 днів.

— **Дрібні вісти.** В Хлїбичині лїсним коло Коломиї розпарцельовано 60 моргів, а 200 моргів є ще до парцеляциї. — Депутация буковиньских народних учителїв була оногди у шефа секциї міністерства скарбу і у п. Міністра просьвіти з просьбою о поліпшене плати. П. Міністер просьвіти остеріг депутацию, що в случаю страйку учителїв, власти поступлять як найострійше. — Санітарна комісия м. Львова порішила оголосити в польскій, рускій і жидівскій мові відозву до населення міста, аби родичі звертали увагу на добір мамок до дітий, та аби перед принятєм до служби, жадали від них лїкарских сьвідоцтв. — Курс для писарів сїльских громад буде отворений з початком лютого с. р. при краєвім Видїлї у Львові. Про услівя принятя можна довідатись в кождім повітовім видїлї. — Російский письменник Леонид Андреєв утїк до Берлина перед грозячим єму увязненем. — Вльоковий календар тижденвий на рік 1906 видав „Сокільский базар" у Львові. Цїна календаря 1 К.

— **Пачковане оружия до Росиї.** Перед кількома днями, як доносять віденьскі часописи, надійшла до Відня з автентичного жерела вість, що російский революцийний комітет в Женеві винаймив пароход, щоби перевезти до Росиї 10.000 карабінів і $1^1/_2$ мілїона набоїв. Той пароход удав ся на Чорне море і мав на берегах Криму виладувати оружє та амуніцию. Тимчасом державні цлові кораблї зловили той пароход і сконфіскували цїлий єго набір, крім дрібної частини, вкиненої до моря. Зате инший корабель всиів виладувати на сушу 4.000 карабінів.

— **Пригода в театрі.** В народнім театрі в Будапештї давано оногди драму „Властитель гут". По другім акті оден з видців, що сидів в партері, добув нагло з кишені револьвер і вистрілив двічи собі в груди. В театрі повстав очивидно переполох і публика почала утїкати. Облитого кровю молодого мужчину перенесено до бічної комнати, де лікарі провірили у него прострілені в двох місцях легкі. Смерть наступила вскорі опісля. Показало ся, що самоубійник називав ся Александер Бардаш і був купцем в Сольноці. Там любив ся нещасливо в донцї одного властителя дібр. Щоби усмирити свій серцевий біль, приїхав до Будапешту трохи розірвати ся. Сцена в згаданій драмі, де геройка жалуєсь на любовну недолю, так єго зворушила, що відобрав собі на місци житє.

— **Загальні збори тов-а „Народна Лїчниця" у Львові** відбули ся дня 18 грудня під проводом радн. Омеляна Глинецкого. Товиство, хоч поволи, розвиває ся щораз то красше, а в минувшім роцї прибули два нові відділи, ведені специялїстами-лїкарями. Тепер має лїчниця шість відділів, а то: 1) відділ внутрішних недуг, 2) відділ ґенекольоґічний, 3) відділ шкірних недуг, 4) відділ очних недуг, 5) відділ хірурґічний і 6) відділ діточих недуг, ведений д-ром Василем Гукевичем. Лїкарский збір числить 9 лїкарів, котрі безплатно а совісно працюють на лїчници і тому загальні збори прилюдно висловили їм подяку. В минувшім роцї стратила лїчниця визначну лїкарску силу — д-ра Ярослава Грушкевича, що працював в тій інституциї від єї основаня аж до свого виїзду до Тернополя. Так уступаюча рада як і зібрані члени висказали єму подяку за хосенну а безплатну працю. Фреквенция хорих була велика. Пацієнти були не лише зі всїх дїльниць Львова, але в переважаючій більшости з провінциї. За той рік було 16.700 ординаций. Товариство має 381 членів, а між ними 17 членів добродіїв, що зложили на лїчницю по 100 К. Приходів було 9676 К 22 с., а розходів 9175 К 7 с.; остала касова решта 501 К 15 с. Товариство має великі зобовязаня, які надїє ся заплатити запомогами, а крім того рада упросила деяких патриотів по всїх більших містах та по декотрих деканатах, аби заняли ся придбанем членів і збиранем вкладок від них. — До ради товариства вибрані: о. крил. Іван Чапельский, предсїдатель; Ом. Глинецкий, др. Михайло Коцюба, проф. Ілия Кокорудз, о. Іван Рудович, Никола Лятошиньский, о. Никола Ґалянт, радн. Максимович Петро, Павлишак Мих. та Давидович Ник. До контрольної комісиї увійшли: Грозик Григорий, проф. Цеглиньский Роман і Давидович Петро. Вкінци рішено вислати до Є. Екец. Митрополита Шептицкого депутацию з подякою за опіку і піддержу, а до депутациї вибрано: радн. Харака Гр., о Елїяшевского Богд. і Павлишака Михайла.

— **Напад на поліцияита.** В ночи з недїлї на понедїлок шайка львівских опришків довершила нападу на поліцияита. Іменно тої ночи повнив службу поліциянт Смик на розї улиці Замарстинівскої і Млинарскої. Улицею Млинарскою надійшло кілька осіб зі „звіздою". Коли „колядники" наближили ся, розпізнав в них поліциянт звістних злодіїв і сказав їм, аби залишили колядованя, котре було лише покришкою, бо властивою їх цїлию була крадїж. На візванє поліцияита відповіли драби лайками, а відтак почали єго бити. Поліциянт добув шаблї для оборони і ударив нею одного з напастників. Тодї упав на єго голову такий сильний удар колом, що поліциянт повалив ся на землю. Драби відобрали єму шаблю і рубали єго без милосердія по голові, шиї і грудях. Поліциянт потерпів кільканайцять тяжких ран, так що треба було єго відвезти в несьвідомім станї до шпиталя. Опришки утїкли. Поліция розпочала сейчас гляданя. Аґент Лїбліх і Пацана ужили підступу. Іменно удавали колядників і взявши до помочи кількох поліциянтів з карабінами, пішли до Замарстинова. Колядуючи під вікнами звістних їм злодіїв, вивабили їх в той спосіб на двір, а тодї вискочили поліциянти ізза плота і так удало ся цїлу шайку арештувати. Арештовано Марка Золлєра, Макаревича, Лещука, Рудянина, Вольфову і Ґрінера, котрий недавно вийшов з вязниці за співучасть в убийстві капраля поліциї бл. н. Кончака Стверджено, що всї арештовані брали участь в побитю Смика. При Макаревичу найдено штилет. Опришків відставлено нинї до суду.

Телеґрами.

Краків 2 січня. Нинї відбуло ся тут 50 льосоване преміевої позички міста Кракова. Виграна 50.000 К припала на льос ч. 8719; друга виграна 6000 кор. припала на льос ч. 52.614; — по 1200 К виграли числа: 11.151; 51.221; 53.334; 63.999; 73.935.

Москва 2 січня. (П. Аґ.). Порядок остаточно заведено. Богато повстанців убито або зранено, прочі піддали ся безусловно.

Петербург 2 січня. Товариш команданта вільненьского округа войскового ґен.-лейтнант Кривіцкий іменований ґен.-ґубернатором губерній вільненьскої, гродняньскої і ковненьскої а заразом і командантом тогож округа воєнного.

Петербург 2 січня. О ситуациї в Ризї нема нових вістий. В однім з радикальних часописий донесено о поважних подіях тамже. З факту, що поїзди мусять задержувати ся о 8 верст перед Ригою, треба вносити, що стация єсть загрожена революціоністами.

Одесса 2 січня. До одної з великих каварень тутешних вкинено вчера чотири бомби, котрі наробили страшного спустошеня. 100 осіб зранено. Ще й в місци знайдено в місті бомби.

Єлисаветград 2 січня. Межи стациями Знаменская а Треповка наїхали на себе два поїзди особові, причім згинуло 12 людий.

Нижний Новгород 2 січня. Порядок у войску заведено знову. Центральне бюро союза служби зелїзничої ухвалило закінчити страйк політичний, щоби розпочати рух виборчий.

Бахмут (Катеринославска ґубернія) 2 січня. Оногди прибули тут з сусїдних фабрик революционери окремим поїздом і почали стріляти з карабінів до касарні, де були три компанії пїхоти і одна шкадрона кавалерії. Войско відповіло огнем. О 8 годині рано розпочала ся формальна битва, котра тревала до 4 год. по полудни. Около полудня з'явила ся сотня козаків і почала стріляти до повстанців. Робітників відперто. Стацию зелїзничу Гостївка здобуто назад і она тепер в руках властий. Притім згинуло 300 робітників. По сторонї войска погибло 3 вояків а 7 єсть зранених. Войско виходить завтра з Бахмута, щоби здобувати стацию Дебалцево. Нинї пущено перший поїзд з Ростова до Харкова.

Париж 2 січня. (Аґ. Гаваса). З Солуня доносять, що поліция викрила вчера коло Серрес в болгарскім підгородю фабрику бомб, при тім 350 вже готових а 1.200 ще недокінчених. Крім того знайдено капслї наповнені нітроґлїцериною, пекольні машини та велике число набоїв і карабінів Манлїхера. Болгарске підгородє обсаджено войском. Арештовано богато людий.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).